

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514010059
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7514010059.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovéj v trestnej veci proti obžalovanému N. V. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/13/2014 zo dňa 28. 4. 2014 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 3. novembra 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného N. V..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie rozsudkom sp. zn. 3T/13/2014 zo dňa 28. 4. 2014 uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v obci Zatín, okres Trebišov od 19. 3. 2012 do 31. 7. 2013 neprispieval riadne na výživu maloletých synov N. V. a V. V. zverených do výchovy a starostlivosti matke F. S., žijúce v obci Nižná Kamenica, okres Košice - okolie, hoci mu táto povinnosť vyplývala zo Zákona o rodine, pričom právoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 19P/98/2012 zo dňa 12. 9. 2012 mu bola určená vyživovacia povinnosť mesačne na každého zo synov v sume 100 eur, čím mu vznikol na výživnom dlh v sume 1 608,49 eur.

Bol mu za to podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. II, písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku zhlásil obžalovaný odvolanie do viny priamo na hlavnom pojednávaní dňa 28. 4. 2014, ktoré bližšie písomne a ani ústne neodôvodnil.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu v svojom záverečnom návrhu uviedol, že doposiaľ výživné nezaplatil, pretože nemal finančné prostriedky, do práce nastúpil 15. minulého mesiaca a od 18. išiel na služobnú cestu, takže zatiaľ sa mu nepodarilo zarobiť a zaplatiť výživné.

Krajský prokurátor v svojom záverečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Uviedol, že obžalovaný mal od vyhlásenia rozsudku dostať čas, aby uhradil dlžné výživné a podľa jeho vlastného vyjadrenia doposiaľ zaplatil len 100 eur.

Poškodená uviedla, že obžalovaný výživné nikdy platiť nebude, dlžná suma je 1600 eur podľa rozsudku, avšak sú ďalšie mesiace, za ktoré výživné nezaplatil.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného N. V..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Z predloženého spisového materiálu mal krajský súd preukázané a okresný súd to v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní správne zistil, že obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom od mesiaca marec 2012. Zo správy súdneho exekútora JUDr. V. H. je zrejmé, že od 5. 3. 2013 do 14. 3. 2014 bola na základe vymoženía od obžalovaného matke zaslaná suma v celkovej výške 1 791,51 eur. Správne ďalej okresný súd zistil, že obžalovaný od 1. 8. 2013 nie je zamestnaný a je vedený ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov od 16. 8. 2013. Zo mzdových listov sú zároveň zrejmé sumy, ktoré boli obžalovanému mesačne na jeho účet vyplácané v priebehu rokov 2012 a 2013, až do mesiaca júl 2013. Obžalovaný taktiež sám uviedol, že výživné na synov dobrovoľne neplatil, pretože mal výdavky za advokátske služby, exekútora a ubytovanie.

Nepochybil okresný súd, keď dospel k záveru, že obžalovaný mal do 31. 7. 2013 pravidelný mesačný príjem v dostatočnej výške na to, aby v období od 19. 3. 2012 do 31. 7. 2013 mohol súdom určené výživné platiť, pričom za obdobie 17 mesiacov mal zaplatiť sumu 3 400 eur, prostredníctvom exekúcie zaplatil sumu 1 791,51 eur a na výživnom tak dlhuje do 31. 7. 2013 sumu 1 608,49 eur.

Po zhodnotení vykonaných dôkazov sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný Norbert V. od 19. 3. 2012 do 31. 7. 2013 pravidelne neprispieval na výživu maloletých detí, čím naplnil pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a to tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej, ktorú okresný súd v súlade s vykonaným dokazovaním vyhodnotil ako priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Podrobne sa okresný súd vysporiadal aj s osobou obžalovaného a jeho predchádzajúcim životom a po zohľadnení všetkých kritérií majúcich význam pre ukladanie trestu mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu vo výmere 12 mesiacov, ktorý považuje aj krajský súd za trest spĺňajúci všetky kritériá tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.